

Estimada menuda,

Em va saber greu no haver estat al congrés del Bâtiment i, després de la vostra carta, encara més que no abans. La veritat és que vaig perdre el tren, no pas per negligència, evidentment, sinó perquè em trobava, aquell matí, físicament malament i no em vaig veure amb cor de llevar-me a temps. No us inquieteu pas, però; no va ser res. Un mal de cap que es va dissipar tot seguit.

Estic contenta que hàgiu simpatitzat amb els nois del Bâtiment. Proveu de llegir de tant en tant *L'Effort*, si no els voleu perdre de vista.

(...)

El que em dieu dels vostres mals de cap, de la vostra manca d'entrenament a treballar, etc., em sap greu. Crec que tot això ho hauríeu de superar com més aviat millor amb un treball productiu. Somio en alguna cosa, per a vós, que fóra espantant, però no en vull dir res, ara, perquè és massa boirosa i m'estimo més estalviar-vos les desil·lusions. Passat cap d'any us en podré dir quelcom de més precís.

(...)

¿Sabeu que, entre els professors del Rhône, n'hi ha de molt simpàtics i susceptibles de ser uns bons amics? Us ho dic perquè em sembla veure-us força sola. Podríeu anar a veure F. B. de part meua (..), un bon veterà, que us posaria en relació amb una colla de joves ben interessants.

Hauríeu de venir-me a veure a Roanne. Tinc moltes ganes de veure-us (aviseu-me amb temps, per exemple!). Podríem veure'ns també a Saint-Étienne, que només és a una hora d'on sou (us presentaria, llavors, els meus amics minaires). Hi vaig, de tant en tant, a fer-hi curtes conferències sobre Marx, per als obrers, a la Bourse du Travail; les dates són anunciades a *L'Effort*.

(...)

No em dieu res de la vostra manera de viure, però, pel que em dieu de la salut, temo que no feu bestieses (no dormir, no menjar, etc.).

No crec pas que us sigui de cap interès seguir cursos de psicologia o de moral. Us cultivareu molt més bé llegint. La biblioteca de la Facultat deu tenir un munt de coses interessants que encara no coneixeu. Per la moral, Plató, Descartes, Rousseau, Kant i Marc Aureli valen més que tots els cursos plegats. Per la psicologia, Balzac i Stendhal són ben superiors als professors de la Facultat i, pel que fa a psicologia pròpiament dita, els psicòlegs alemanys contemporanis, per malament que escriguin, són de segur més interessants que no unes conferències. Per les qüestions socials, jo, en lloc vostre, llegiria Comte, Proudhon, Marx —i, en un altre ordre d'idees, Maquiavel (*El Príncep*, *Història de Florència*) i les *Memòries* de Retz, els quals, n'estic segura, us procurarien tot de joies pures.

(...)

A canvi, potser podríeu fer-me el servei de dir-me si a la Facultat de Lió hi ha: 1) Huygens (i quines obres), 2) Viète i altres algebristes del segle XVI, 3) Euler. Continuo esforçant-me a entendre-hi un xic, en història de les matemàtiques.

Molt de coratge, i fins aviat. Una abraçada, amb tot l'afecte.

Nota:

De tant en tant, Simone, des de Roanne, anava a Lió. La carta, de desembre del 1933, és adreçada a una seva exalumna de Le Puy, ara estudiant en aquesta ciutat.